Introduction to פרק תשיעי: צי שהיה

4.9.1 92b (משנה א') → 93b (פטור)

(א) וַזְדֵבֶּר ה' אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבָּר סִינִי בַּשְׁנָה הַשִּׁנִית לְצֵאתִם מָאֶרֶץ מִצְרִים בַּחֹדֶשׁ הָרָאשׁוֹן לֵאמֹר: (ב) וְיַצְשׁוּ אַנוֹ יִשְׂרָאֵל אֶת הַפְּסַח בְּמוֹצְדוֹ: (ג) בְּאַרֶּבְיָה עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַנְּאָ הַיֶּ וְהָעַרְבִּיִם תַּעֲשׁוּ אֹתוֹ בְּמוֹצְדוֹ כְּכָל חֻקְּתָיו וּכְכָל מִשְׁבְּטִי תַּעֲשׁוּ אֹתוֹ: (ז) וַיְדְבֵּר מֹשֶׁה אָל בְּנִי יִשְׁרָאֵל לַעֲשׁת הַבְּסָח: (ה) וַיַּצְשׁוּ אֶת הַבָּסָח: (ה) וַיִּאָשׁוּ אֶת הַבָּסְח בָּרִאשׁוֹן בְּאַרְבְּעָה עָשָׁר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעִרְבִּים בְּמְדְבַּר סִינִי כְּלֹל אֲשֶׁר צְּנָה ה' אֶלְבָּי אָבְירְוֹ הַבְּיִּבְּי וְשְׁרָאֵל: (ו) וַיִּאמֶר אָלָהֶם מְשָׁר הָאוֹן בְּאַרְבְּעָה עָשְׁר וֹיְם לָמָה נְבְּילוּ הַבְּרָבוּ לְּבְּיֵל הְשְׁרָבְי לְבְּיוֹ הַבְּרִבּי וְשְׁרָאֵל: (ו) וַיִּאמֶר הָלָבוּ הְבָּבְּה אֵלִיוֹ אְבַבְּיה לְבָפֵּי הֹי לְבָם וֹי בְּבָּבְּי הִיְּבְבּוּ הְצְבָּי הִי יְבְּבְּי וּבְיוֹ הַהֹּוּא: (ז) וַיִּאמֶר הָבְּעָם מֹשְׁה לָאמר: וֹיְבַבְּר ה' צְבָּיה ה' לְּכָם:

(סִוּ וְיִדְבֵּר ה' אָל מְשָׁה לְאמר: וֹיִ בְּשְׁרָא: הְיִבְּרְשִׁה עִמְּדוּ וְאָשְׁמְעָה מַה יְּצָבְּה ה' לְּכָם:

(סִוֹ וְיִדְבִּים יִצְשׁׁה אִתוֹ עַל מְצוֹת וְּמְרִים יִאְרָאוֹ וְצְשָׁה בְּסְרְוּ הִבְּלְרְיִי וֹבְּלְבְּיוֹ וְעָשָׁה בְּסִרְבּוּ הֹיְבְשׁה הִבְּיִבְי וְעָשָׁה בְּסִרְבּוֹ הֹוֹלְלְעְשׁׁה בְּסִרְרִים וֹאבְלְהִוּ הְבָּי הְשָׁבֹּי הְעָשׁה אוֹל עַלְבִיים יִצְשׁוּ אוֹתוֹ עַל מְצוֹת הְבְּבְים הְעָשָׁה הָאוֹ בְּלְבְיִב הֹי וְעָשָׁה בְּסְרְבּּל לְעֲשֵׁה בְּסִרְבּל לְעָשׁה בָּסְרִבּי נִעְשׁה הַחָרְבּי וֹיְשָׁה הָּחִירְיב הֹי אִבְּבְּב הְיִבְּי בְּשְׁה הִוֹל בְּבְיוֹם הְבִּבּי בְּעָשׁה חִבּיל יִינִי בְּרּב בְּעֹב בְּר וְעָשָׁה בָּמְרִים הְעָשׁה מְּחִבּים בְּעְשׁה אַתוֹ עַל בְבִים בְּעְשׁה הַעְּרְבּי בְיבְּבּי בְּעְבּיה הִייִי בְּבְּבְּב הְרִיי בְּעְבָּבְי בְּעְבּיה בְּיבְי בְשְׁבּי בְּבְבּי בְּבְּבּים בְּעְשׁה בְּחִית הְבִיי בְּעָבׁה הְּיִב בְּבְבְּב הְיִבְי בְּעְבּיה בִין בְּבְּבְּב הְיִבְי בְּעְבָּב הְיִבְיי בְּעְבּי בְּבְּבְּבְי בְּעִבְּי בְּבְיבְים בְּעְבְשׁה בִּין הְבִּיְבְי בְּעְבָּה בִּעְי בְּבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְּבְּבְי בְיִבְיבְשְׁבְּבְים בְּבְיבְי בְּיבְי

וָאֵל בָּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּדָבֶּר לֶאמר אִישׁ אִישׁ כִּי יָקַלֶּל אֱלֹהֵיו וְנַשַּׂא **חָטְאוֹ**: ויקרא כד, טו

I. משנה א': basic parameters of allowance for

- a. Fully excused: טמא and דרך רחוקה
- b. Limited excuse: אונס or אונס
  - i. Difference: no טמא for טמא or דרך רחוקה for שוגג/אונס for כרת
    - 1.Dispute: ר' נחמן/ר' ששת re allowance to perform פסח ראשון
      - a) בדרך can be included in בדרך can be included in פ"ר
        - i. מורה פסח שני gave him an extra chance in case he couldn't be included
      - b) בדרך רחוקה someone who was בדרך רחוקה cannot be included
        - i. פסח שני he was "pushed away" from פ"ש to פ"ש to
      - c)Argument (מ"ר): from משנה which allows that "if he didn't do "ב"ר) →he may have
        - i. אונן just as סיפא must include רישא, so אונן includes אונן (who certainly may be included)
          - 1. מזיד (support for מזיד must be included b/c of כרת
      - d) Argument (ב"ב): no אונן ohould have said "חייב" but said חייבין due to parallel construction)
      - e) Argument (ש"ש): proof from ר"ע who compares טמא::דרך רחוקה
        - i. Just as: טמא is simply forbidden, similarly, דרך רחוקה
        - ii. Rejection: טמא שרץ holds that we don't do זריקה for a טמא שרץ we disagree
      - f) דרך הוקה (supporting זבות: are included (כר' יוסי); דרך החוקה is listed in חורה to exempt him from דרך החוקה
        - i. מיוב כרת re חיוב כרת
          - 1. חייב אבי for intentionally missing the 1st and 2nd (2nd is independent רגל
            - a. מגדף from מגדף (v2) → מגדף; כרת (v2) במועדו =2nd
          - 2. מייב only חייב for missing the 1st (2nd is "makeup" for 1st)
            - a. מטאו ישא. teaches that במועדו; כרת=מגדף refers back to 1st
          - 3. תייב only חייב for missing the $1^{\rm st}$ if missed the $2^{\rm nd}$ ($2^{\rm nd}$ is a חקנה for the $1^{\rm st}$)
            - a. במועדו: means 2nd allows to fix 1st
        - ii. Note: רבי/ר' נתן follow their dispute re מ"ר who converted after פ"ר
          - 1. ר"נ (פ"ש in חייב exempt
        - iii. Conclusions: agreement and dispute
          - 1. מזיד in both: all agree that he is חייב כרת
          - 2. כרת *in both*: all agree that there is no כרת
          - 3. כרת in the 1st and טונג in the 2nd : כרת (except according to
          - 4. ברת in the 1st and מזיד in the 2nd: no כרת (except for רבי)